

ΕΛΛΗΝΙΚΑ 2

1. Διαβάζω πολύ καλά το κείμενο: «Γλωσσική αυτοβιογραφία», στη σελίδα 85 του βιβλίου μου.

2. Απαντώ τις ερωτήσεις για το κείμενο:

(α) Πώς κατάλαβε ο συγγραφέας ότι μόνο οι άνθρωποι μπορούν να μιλάνε;

Ο συγγραφέας κατάλαβε ότι μόνο οι άνθρωποι μπορούν να μιλάνε, διότι προσπάθησε πολλές φορές να κάνει τη γάτα του να μιλήσει και δεν τα κατάφερε. Τη μαδούσε, την τσιμπούσε, της έσφιγγε το λαιμό, αλλά εκείνη τίποτε!

(β) Πώς έμαθε ότι υπάρχουν διαφορετικές ξένες γλώσσες ;

Έμαθε ότι υπάρχουν διαφορετικές ξένες γλώσσες, όταν η μητέρα του του εξήγησε ότι ο ψαράς μιλούσε ιταλικά, η δασκάλα γερμανικά και ο γιατρός ελληνικά, αλλά στην καθαρεύουσα.

(γ) Γιατί τον έπιαναν τα γέλια κάθε φορά που μιλούσε ο γιατρός;

Τον έπιαναν τα γέλια κάθε φορά που μιλούσε ο γιατρός, διότι του φαίνονταν αστεία τα ελληνικά που μιλούσε.

4. Διαβάζω την άσκηση 5 στη σελ. 87. Βρίσκω από το κείμενο τα λόγια του δασκάλου που δείχνουν ότι δε θύμωσε και συμπληρώνω την άσκηση.

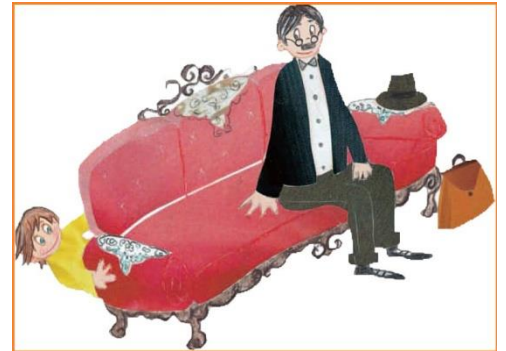

5. Ο συγγραφέας γέλασε όταν άκουσε για πρώτη φορά το δάσκαλο να του μιλάει στην καθαρεύουσα. Ο δάσκαλος όμως δε θύμωσε. Βρείτε και γράψτε τι είπε ο δάσκαλος εκείνη τη στιγμή.

Απάντηση:

« - Μην το μαλώνετε, κυρία. Έτσι είναι όλα τα παιδάκια... Όταν αρχίσουν να μαθαίνουν ελληνικά, τους φαίνονται παράξενα και γελούνε. Ύστερα συνηθίζουν.»

2. Διαβάζω την έκθεση του παιδιού στην άσκηση 4 της σελ. 87 (γαλάζιο κουτάκι). Είναι γραμμένη στην καθαρεύουσα (=η μορφή της ελληνικής γλώσσας που ήταν η επίσημη γλώσσα του κράτους ως το 1976).

3. Διαλέγω μια από τις λέξεις της παρένθεσης και συμπληρώνω την άσκηση 4 της σελ. 87 .

- Γράψτε δίπλα σε κάθε λέξη αυτή που ταιριάζει από αυτές που βρίσκονται μέσα στην παρένθεση:

Απάντηση:

τα δόντια:	οί οδόντες	τα αυτιά:	τά ὄτια	το μάτι:	ὁ ὀφθαλμός
το χέρι:	ἡ χεὶρ	η μύτη:	ἡ ῥίς	το παιδί:	ὁ παῖς

- Οι λέξεις που γράψατε ποιες ειδικότητες γιατρών σας θυμίζουν;

Απάντηση:

τα δόντια:	οδοντίατρος	τα αυτιά:	ωτορινολαρυγγολόγος
το μάτι:	οφθαλμίατρος	το χέρι:	χειρουργός
η μύτη:	ωτορινολαρυγγολόγος	ο παις:	παιδίατρος

5. Μελετώ τα πιο κάτω και μαθαίνω τις αόριστες αντωνυμίες.

✓ Αόριστες λέγονται οι αντωνυμίες που φανερώνουν ένα πρόσωπο ή ένα πράγμα αόριστα, αφηρημένα χωρίς να το λένε ποιο, ποιος ή τι είναι. Αυτές είναι:

- ⇒ Ένας, μια, ένα
- ⇒ Καθένας, καθεμιά, καθένα
- ⇒ Κάποιος, κάποια, κάποιον
- ⇒ Κανένας, καμιά, κανένα
- ⇒ Κάμποσος, κάμποση, κάμποσο
- ⇒ Κάθε
- ⇒ Μερικοί, μερικές, μερικά
- ⇒ Άλλος, άλλη, άλλο
- ⇒ Κάτι, κατιτί, καθετί
- ⇒ (ο, η, το) τάδε
- ⇒ Τίποτα

6. Συμπληρώνω την άσκηση 7 στη σελ. 88 του βιβλίου μου, με λέξεις από το κείμενο. Οι λέξεις αυτές λέγονται αόριστες αντωνυμίες.

7. Συμπληρώστε τις προτάσεις με τις αόριστες αντωνυμίες του κειμένου.

Απάντηση:

- ✓ « Ήταν η πρώτη φορά που έλαβα ...**κάποια**... ιδέα πως υπάρχει ...**μία**... γλώσσα που μιλούσα εγώ κι ... **άλλη**... που μιλούσε η γάτα μας».
- ✓ « Ύστερα άκουσα κι ...**άλλους**... ανθρώπους, που μιλούσαν και δεν τους καταλάβαινα. Ήταν ...**ένας**... Ιταλός ψαράς, ...**μία**... ξανθή δασκάλα κι ο γιατρός του σπιτιού μας».
- ✓ « Έπειτα τα συνήθισα όλα αυτά, όπως συνηθίζει ...**καθένας**...**κάθε**... παράξενο».
- ✓ « Ύστερα από ... **κάμποσο**... καιρό, ο πατέρας μου με πήρε ...**μία**... μέρα στα γόνατά του...»
- ✓ « Την ...**άλλη**... μέρα ήρθε ο δάσκαλος και μού ‘φερε ...**κάτι**... πλάκες, τετράδια, πετροκονδύλια και μολύβια.

7. Λύνω τώρα τις ασκήσεις από το **ΤΕΤΡΑΔΙΟ ΕΡΓΑΣΙΩΝ**, σελ.23-24.

1. Διαλέξτε την κατάλληλη αόριστη αντωνυμία από το συννεφάκι και συμπληρώστε τα κενά για να διαβάσετε τι έγινε σε μια σχολική τάξη.

Απάντηση:

...**Ένας**... δάσκαλος διάβασε ...**κάποιο**... μύθο του Αισώπου στην καθαρεύουσα. ...**Μερικοί**... μαθητές κατάλαβαν ...**κάμποσες**... λέξεις, ενώ άλλοι δεν μπόρεσαν να καταλάβουν ...**τίποτα**... Όταν ο δάσκαλος ζήτησε να του διηγηθούν με λίγα λόγια την ιστορία, ...**κανείς**... δε σήκωσε το χέρι του.

-ΑΣΚΗΣΗ 2: Συμπληρώνω με τα **οριστικά άρθρα** (ο, η, το) και τα **αόριστα άρθρα** (ένας, μία, ένα)

2. Θυμηθείτε το οριστικό άρθρο (ο, η, το) και το αόριστο άρθρο (ένας, μία, ένα) και συμπληρώστε τον παρακάτω μύθο.

Απάντηση:

.Ο. λύκος και **.η.** γριά

.Μια. φορά, **.ένας.** λύκος που πεινούσε πολύ, γύριζε εδώ κι εκεί ζητώντας τροφή. Έφτασε τέλος σε **.ένα.** μέρος κι άκουσε **.μια.** γριά να λέει σε **.ένα.** μικρό που έκλαιγε: «Αν συνεχίσεις να κλαις, θα σε δώσω να σε φάει **.ο.** λύκος και τώρα μάλιστα».

.Ο. λύκος πίστεψε πως **.η.** γριά το ‘λεγε στ’ αλήθεια και περίμενε πολλή ώρα. Σαν βράδιασε, άκουσε πάλι τη γριά να γλυκομιλεί στο μικρό και να του λέει. «Μικρό μου, σαν φτάσει **.ο.** λύκος, θα τον σκοτώσουμε». Τ’ άκουσε αυτά **.ο.** λύκος κι έφυγε μονολογώντας: «Εδώ, άλλα λένε κι άλλα κάνουν».

-ΑΣΚΗΣΗ 3: Ψάχνω στο κείμενο μου (σελ.85, παράγραφος 1) για να βρω τις λέξεις. Διαβάζω τις οδηγίες στο τέλος της σελίδας 23. Στη συνέχεια, συμπληρώνω το ποιηματάκι στη σελ.24, φτιάχνοντας τις **αντίθετες λέξεις** των μαυρισμένων λέξεων, όπως τα κακός - άκακος και ώριμος - ανώριμος

Πώς φαινόταν στο συγγραφέα ότι γύρω του όλοι μιλούσαν;	Φυσικό
Πώς του φαινόταν ότι δε μιλούσε σαν κι αυτόν κι η γάτα του;	Αφύσικο

- Για να μάθετε τις σκανταλιές του μικρού «α», συμπληρώστε στο ποιηματάκι που ακολουθεί τα κενά με τις αντίθετες λέξεις από αυτές που είναι γραμμένες με έντονα γράμματα.**

Απάντηση:

Αχ! Τι έπαθε το «α»
Τρελάθηκε, παιδιά,
Κι όλο κάνει σκανταλιές
Και του κόσμου ζαβολιές.
Τους ανθρώπους στο χωριό
Που ‘τανε πολύ γνωστοί,
...άγνωστους... τους έκανε
Και δεν έχουν μιλημό.

Πέρασε απ’ τη Φανή
Τη μικρή, τη γελαστή
...αγέλαστη... την έκανε με μια
Και δε βγάζει τσιμουδιά.

Και το Μίμη το μικρό
Τον καλό και δυνατό
...αδύνατο... τον έκανε
Ψήνεται στον πυρετό.
Και δεν έφτανε αυτό
Πήρε και το «ν» παρέα
Και τα ήσυχα παιδιά
Τα ‘κανε **...ανήσυχα...**

Κι εγώ που ήμουν ικανή
Πολύ να τους μαλώσω
Με κάνανε **...ανίκανη...**
Πώς τώρα να θυμώσω;